

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

DUBBELSPION

DEEL 10: LOON VOOR EEN VERRADER

Carl Lans

uitzending: KRO, zondag 29/12/1963

regie: **Léon Povel**

rolverdeling:

Protector: **Ton Kuyl**

Marakosh: **Gerard Hartkamp**

Sheerin: **André van den Heuvel**

Lielée: **Fé Sciarone**

piloot: **Jan Borkus**

Kwentis: **Luc Lutz**

medico Lorin: **Wam Heskes**

Moclas: **Constant van Kerckhoven**

Bliëtta: **Mien van Kerckhoven-Kling**

agenten, schildwachten, telefonisten en stemmen: **Dries Krijn, Alex Faassen, Hans Karsenbarg, Hans Veerman, Dick van 't Sant en Paul van der Lek**

Protector: Dit is wel de laatste druppel, Marakosh: een krant in Pentanië onder jouw controle, juist die wordt onze ondergang, door jouw Skrypol-systeem “zeg de mensen niets, gebruik ze als automaten”, door jouw instructie elke dag een rel tegen het Pentaanse gouvernement te maken. Dus heeft die krant dat hele verhaal van Kwentis over Sheerin gepubliceerd!

Marakosh: Maar kameraad...

Protector: Kwentis heb je laten ontsnappen, Sheerin heb je laten ontsnappen, en dat meisje. En nu? Nu wordt de echte Sheerin Antau geblameerd, en dan laat ie de papieren voor de dag komen, met ons hele net van agenten. Wat heb jij daarop te antwoorden?

Marakosh: D'r is nog hoop, kameraad Protector. Ik heb inmiddels een kordon om Tryllis getrokken. Geen enkel exemplaar van dat blad zal het dorp binnenkomen. Desnoods doen we roofovervallen op de postbestellingen.

Protector: Sheerin numero 2 is onderweg naar Tryllis. Hij zal het die Antau vertellen.

Marakosh: Een andere ploeg staat gereed hem op te vangen, kameraad Protector. Een derde houdt de echte Antau op zijn landgoed voortdurend in het vizier. Enige etmalen kunnen we nog winnen, Protector.

Protector: Dat hoop ik voor Skrya, en voor jouw verbeurde nek, Marakosh. Ik zal nu contact opnemen met m'n Generale Staf om de aanval te vervroegen op overmorgen.

Marakosh: Waarom, kameraad Protector, niet onmiddellijk?!

Protector: Omdat we ons sabotagenetwerk in Pentanië eerst moeten instrueren, coördineren. Laat direct de order doorseinen.

We waren ingesloten hier in Morilee, in een restaurant. Ditmaal niet door argeloze rechercheurs van de Pentaanse politie, maar door getrainde agenten van Skrya's meest gevreesde organisatie, van Skrypol. Het was erop of eronder. Op het menu wijzend drukte ik Lielée een strip schuimplastic in de hand.

Sheerin 2: Hier, Lielée, blijf naar het menu kijken en schuif dit tussen je onderlip en je tanden. Dat wijzigt namelijk het profiel.

Lielée: Eh... politie?

Sheerin 2: Nee, erger: Skrypol. En dan gaan we discussiëren over het menu.

Lielée: Nu?

Sheerin 2: Ja, geloof me, 't zal geen moeite kosten. (knipt met de vingers) Bestelling, graag!

ober: (komt naar hen toe) Meneer, mevrouw, u wenst?

Sheerin 2: Eh... noenmaal graag. En terwijl we iets uitkiezen, brengt u mij vast een Devaagse dubbele.

ober: Tot uw dienst, meneer.

Lielée: Alcohol? En dat op je nuchtere maag?

Sheerin 2: (gedempt) Volhouden dat protest. In je tasje zitten antidruppels.

Lielée: Nee nee, nee, niet op je nuchtere maag. Nee!

Sheerin 2: (gedempt) Ja, goed zo, doorgaan, doorgaan zo. Ze beloeren ons door hun schouderspiegeltjes. (salonmuziek)

Skrypol-agent 1: Wat denk je van die twee?

Skrypol-agent 2: Die vrouw zou het kunnen zijn. Die man ook. Devaagse toeristen.

Skrypol-agent 1: Of ze willen d'r voor doorgaan.

Skrypol-agent 2: Hun kleding klopt niet met de opgaaf van die winkelier, maar het is toch vrij nieuw.

ober: Alstublieft, meneer.

Sheerin 2: Dank u.

Skrypol-agent 2: Hij heeft een voordrank besteld. Klopt ook al niet. Sheerin kan niet tegen drank.

Skrypol-agent 1: Afwachten of ie 'm opdrinkt.

Skrypol-agent 2: Wacht. Die vrouw protesteert. Hij wrijft over z'n maag. Trekt er zich niets van aan.

Skrypol-agent 1: Vrouw is nijdig. Komt meer voor.

Sheerin 2: (knipt met de vingers) Bestelling, graag!

ober: U bent inmiddels besloten, meneer?

Sheerin 2: Ja.

Skrypol-agent 1: Ze bestellen. Nee, hij bestelt.

Skrypol-agent 2: Vrouw kijkt woest, maar kan niks zeggen waar de ober bij is.

ober: Begrepen meneer, mevrouw.

Sheerin 2: Mooi.

ober: Veel toeristen uit de provincie komen hier voor onze specialiteiten. Geloof u me, nergens in Devago heeft u ?..?

Sheerin 2: O nee?

Skrypol-agent 1: Benieuwd hoe het ze bekommt. Let op, hij neemt z'n glas.

Skrypol-agent 2: Die vrouw krijgt zowat tranen in d'r ogen van woede.

Lielée: Is dat nou soms een manier van je om van me af te komen? Ik val om van de honger en wat bestel je voor mij? Een slak-visgerecht.

Sheerin 2: Inheems. Ja, als Devagers hebben we onze verplichtingen, Lielée. Vooral om het er levend af te brengen.

Lielée: O, je bent onmogelijk.

Sheerin 2: Maar schat...

Lielée: Ik ga er dood aan en... en je zit met je glas te zwaaien.

Sheerin 2: Daarnet ging je dood van de honger en nu van het eten, hai?

Lielée: Terwijl je voor jezelf het lekkerste hebt uitgekozen dat er maar de vinden is.

Het was hard, maar alleen haar natuurlijke reacties konden op de ons observerende Skrypol-agenten indruk maken. Zo was het voldoende, dus zei ik:

Sheerin 2: Voor mij het lekkerste? Dát, Lielée? Ik kan me niets gemeners voorstellen dan rauwe paling ingebakken in zoet gehakt. (walgt) En nu vooral geen verbazing, Lielée. Kwaad blijven, dan toegeven met die wijn en het flesje uit je tasje halen.

Lielée: Maar waarom juist dit ellendige eten?

Sheerin 2: Omdat we worden bekeken, Lielée. Als we hadden besteld wat we in Yalo gewend waren, was het binnen het kwartier met ons afgelopen. Skrypol is grondiger dan de Pentaanse recherche. Voor ons als Devagers is dit een lekkernij. Nou, waar blijf je nou? Druppeltjes, druppeltjes. Kom, kom nou.

Skrypol-agent 1: Hij gaat het toch opdrinken.

Skrypol-agent 2: Voor dat flesje van z'n vrouw heeft ie meer angst.

Lielée: Nee! Eerst je druppeltjes.

Sheerin 2: Ach, jij met je druppeltjes, m'n maag is toch best vandaag. Nou, vooruit dan maar weer, geef maar hier... Ah, wat smaakt dat goedje gemeen!

Vervolgens spoelde ik de Devaagse dubbele zonder risico door m'n slokdarm. Daarna, in stilte, elkaar af en toe verlekkerd toeknikkend, aten we onder het wakend oog van de Skrypol-agenten het afgrijselijkste maal dat ooit een niet-Devagees te verteren kan krijgen.

Skrypol-agent 2: 't Smaakt ze nogal. Horen hier toch thuis. Vermoedelijk zitten we op verkeerd spoor.

Skrypol-agent 1: 't Lijkt wel zo, maar hun persoonsbeschrijving komt me toch een beetje te dicht in de buurt om ze zomaar los te laten.

Skrypol-agent 2: Zoeken we hun hotel uit. Gaan we ze vannacht... benaderen.

Skrypol-agent 1: 't Beste, ja.

(op straat)

Lielée: O, wat heb je me aangedaan!

Sheerin 2: Hè?

Lielée: Ik kokhals nog.

Sheerin 2: (lachje) Als beloning voor je moed ga ik nu met je winkelen.

Lielée: Wat?

Sheerin 2: Nou, ik zei winkelen. Hier, rond het Middenplein, boordevol etalages. Ja, en hotels.

Lielée: Je wou hier blijven?

Sheerin 2: Hier blijven, nee, bewaar me. Alleen de indruk wekken. Die twee Skrypol-mannen volgen ons nog steeds.

Lielée: Ooh...

Sheerin 2: Hè? Vermoedelijk om ons hotel uit te vissen. Kijk, en intussen bestudeer ik dan de stadsgids, vergelijk haar met mijn omgeving of ik hier ergens een monument zoek, begrijp je, maar in werkelijkheid bekijk ik een tabel van vertrektijden. Nou kom, Lielée, dan drentelen wij langs de etalages.

Lielée: Ja.

Skrypol-agent 1: Nu komen ze bij de souvenirwinkels. Ze gaan naar binnen.

Skrypol-agent 2: Nee, ze bedenken zich. Maken niet de indruk van vluchtelingen.

Skrypol-agent 1: In de beschrijving staat: beide personen zeer intelligent.

Skrypol-agent 2: Als ik het zeggen mag, chef, dan verknoeien we hier kostbare tijd, ik voel het.

Skrypol-agent 1: Skrypol voelt niet, Skrypol denkt. Kom mee.

Skrypol-agent 2: Maar... we zijn al tweehonderd meter van onze wagen... Wacht! Kijk, chef!

Skrypol-agent 1: Terug naar de auto! Voor we ze kwijt zijn!!

Ik had via de etalageruiten de weg goed in het oog gehouden. Een huurauto kwam aan. Ik sleurde
Lielée mee in de wagen.

Sheerin 2: Vijf minuten, chauffeur. Vliegveld, honderd credits. (taxi rijdt snel weg) Zie je, Lielée, zulke .?. list, een mooi end weg van de wagen.

Lielée: Ja.

Sheerin 2: Vinden ze ons niet meer, tenzij ze raden waar we naartoe gaan en het bericht doorgeven naar Turooka enzovoort enzovoorts. Een hoek om, hou je vast!

Lielée: Ja.

(morsetoestel werkt)

Skrypol-chef: Wat seint Morilee?

Skrypol-agent: "Subjecten vermoedelijk geïdentificeerd. Lijntoestel. Aankomst Turooka omstreeks 17:20 uur. Abes en Tel Eelo op laatste moment mee in toestel. Geen tussenstop. Einde."

Skrypol-chef: Doorseinen naar Turooka en groep Tryllis.

Skrypol-agent: Ja, chef. (seint)

(in het vliegtuig)

Lielée: Hoe kreeg je 't voor elkaar! Nou je hebt... je hebt wel een opleiding gehad?

Sheerin 2: Ja. Wat ik allemaal aan Skrypol te danken heb! (lachje) Onder meer het verlies van m'n identiteit, m'n naam, wie mijn familie was..., en een escorte.

Lielée: Je bedoelt...

Sheerin 2: Niet kijken, maar daar achter in die cabine zitten d'r twee. Ze sprongen op 't laatste ogenblik d'r in.

Lielée: Ja, maar...

Sheerin 2: Nee nee, hier zullen ze niets ondernemen. Over een paar uur, na onze aankomst in Turooka. Ik moet er iets op vinden. Voor ik naar Tryllis kan om...

Lielée: Om die man, die...die echte Antau te dwingen. Ja, maar hoe... hoe kun je 'm dwingen?

Sheerin 2: Ja, ik weet niet. 'k Heb al de hele tijd een gevoel of ik de oplossing ergens móét weten, kennen, als het ware in m'n zak heb.

Lielée: Probeer 'm dan te vinden. Toe!

Sheerin 2: Ja, ik... ik... ik had bijna iets. Wacht, wacht, misschien is het dit: de echte Sheerin Antau heeft die papieren - volgens mij een lijst van alle saboteurs - zeker niet onder zijn direct bereik, zelfs niet in Tryllis.

Lielée: Nee, nee, natuurlijk niet. Hij moet ze hebben verstoep. Als wapen, tegen...

Sheerin 2: Ja, maar niet zomaar verstoppt, Lielée, nee, Skrypol kan iemand binnenstebuiten keren, geloof me. Die Antau zou gauw gaan doorslaan. Dus moet hij ze in Yalo in handen hebben gespeeld van iemand die... die... die hij totaal niet kent.

Lielée: Ja, maar hoe? En op welke manier kan hij die persoon dan een teken geven als het nodig is?

Sheerin 2: Een onbekende vinden? (lachje) Draai met je oogjes stijf dicht wat cijfers op de telefoon en iemand antwoordt ten slotte toch met "Hallo." Ja, en het teken... Dat kan ook, bijvoorbeeld... Ja, in dit geval is het zelfs duidelijk.

Lielée: Mm?

Sheerin 2: Iemand in Tryllis heeft vanuit Yalo opdracht die Antau onopvallend in het oog te houden. Nou... overkomt die Antau iets, dan...

Lielée: ...stuurt die man uit Tryllis een bericht...

Sheerin 2: ...aan de opdrachtgever in Yalo, die op de papieren zit, en... ploef... een waar dodemanscontact.

Lielée: Oh... Dan weet je nu wat je te doen hebt?

Sheerin 2: Ja, ik weet het. Maar hoe kan ik zoiets doen, in koelen bloede? Trouwens, d'r is nog iets. Ik had het bijna daarnet. Maar enfin, eerst moeten we nog een ander probleem oplossen, namelijk: hoe lopen wij dat ontvangstcomité in Turooka mis?

Lielée: Hadden we maar een parachute, hè, dan... dan zouden we al eerder...

Sheerin 2: Wat? Eerder? Ja, eerder... 'ns denken, ja. Ja, daar moet toch... Wacht, waar is m'n kaartje? Hier. (opent het) Ja, het is zo. Kijk, hier.

Lielée: Waar?

Sheerin 2: Dit rooie tekenetje. Een tussenveld.

Lielée: Een vliegveld.

Sheerin 2: Mm.

Lielée: Niet ver van... van Tryllis.

Sheerin 2: Juist.

Lielée: Je wilt... een noodlanding. Maar hoe?

Sheerin 2: Nou, door aan de noodrem te trekken.

Lielée: Ha, in een vliegtuig zit geen noodrem.

Sheerin 2: Daarom heb ik er zelf een meegebracht, hier. Van Kwentis overgehouden.

Lielée: Een pistool?

Sheerin 2: Mm. Met dit toestel, type FX-14... Nou, het zal wel kunnen landen hoor, bij flinke tegenwind.

Lielée: Het is toch een gewoon vliegveld?

Sheerin 2: Nee, nee nee, Lie, het staat wel op dit kaartje zo aangegeven, maar het is feitelijk niet meer dan een landingsstrip voor sporttoestellen.

Lielée: En... hoe ver van Tryllis?

Sheerin 2: Nou, ik meen iets van eh... kijken... twaalf, vijftien, ja ja, vijftien mijl.

Lielée: Eh... maar... is er een goeie weg?

Sheerin 2: Mm?

Lielée: Is er een auto te krijgen? Vervoer?

Sheerin 2: Nou, dat hangt ervan af. De weg door de bossen is niet slecht, en als we sporttoestellen in de lucht zien... Ja, als. 't Is eigenlijk geen vliegweer. Ja, dan zullen er ook wel auto's staan.

Lielée zag me aan op een manier zoals alleen mijn rustige Lielée dat kon doen. Met iets van innerlijke emotie, iets van hoop, iets... iets raadselachtigs. Ik schreef het toe aan haar vertrouwen in mijn plannen. Ten slotte was het zover. We kruisten een vork van de Rooka. Inmiddels had ik mijn plan aan Lielée uitgelegd. Opnieuw hing alles af van Lielées talent tot acteren.

Sheerin 2: Dus... eerst lawaai maken over mokka...

Lielée: Ja...

Sheerin 2: Hè? Dan met opgestreken zeil flink in de richting van de cockpit, en je weet wat je zeggen moet, hè? Eh... eh... hier... hier... neem dat kopje mee.

Lielée: Ja, het kopje.

Sheerin 2: Nee! Ach, toe nou, blijf nou hier! Dat... dat haalt toch immers niks uit.

Lielée: Hier blijven?

Sheerin 2: Ja!

Lielée: Ik denk er niet aan! Dat buffet is eenvoudig walgelijk.

Sheerin 2: Ach! (ze loopt naar het buffet)

Lielée: Alstublieft! Liefst twee kleuren lippenrood staan er op. En zo hebt u dit kopje aan mij durven geven.

steward: Maar ik ben er zeker eh... werkelijk, mevrouw, dat dat...

Lielée: Bij ons in Devago zou zoiets nooit zijn gebeurd.

steward: Dus, wel bij ons in Maneeto? Dan vergist u zich.

Lielée: O, Maneeto..., spreekt toch niet zo over uw achterlijke provincie, wilt u?

steward: Achterlijke provincie! Maar toch wel goed genoeg om mee te vechten, hè, voor jou. Vanmorgen mijn twee broers weg, ja, ook voor jou, versta je? Jij opgedirkte juf! 't Is mobilisatie en jij denkt alleen maar aan een... aan een ongewassen kopje! (spotlachje) We hebben hier wel wat anders aan ons hoofd.

Lielée: Opedirkte! Ja, maar dat is wel het laatste, hè? Ik ga onmiddellijk naar de gezagvoerder van dit vliegtuig. (loopt naar de cockpit en bonst op de deur)

Sheerin 2: Wat ga je doen? Wat ga je doen? Ja, maar je kunt die mensen daar toch niet lastig vallen om... om... om een kop mokka, Lielée!

Achter mij aan kwamen de twee Skrypol-agenten, maar weifelend, omdat ze niet wisten wat dit tafereel te betekenen had. Toen kwam de co-piloot te voorschijn, hief bezwerend een hand op bij dit tumult, maar ik pakte de hand en zwaaide de man over mijn schouders, zodat ie terecht kwam op de twee Skrypol-agenten die te laat mijn list doorzien hadden.

Sheerin 2: Kom! In de cockpit, Lielée!

Lielée: Ja!

Sheerin 2: Deur dicht. Grendel d'r op.

piloot: Mm. Wat willen jullie, met die blaffer?

Sheerin 2: Hè? Dat je 'm op manueel neemt, piloot, en 'm neerzet op Tryllisstrip. Daar, recht voor ons uit. (er wordt op de deur geklopt)

piloot: Dacht ie dat het een paard en wagen was die u aan de berm zet?

Sheerin 2: Mm?

piloot: Maak die deur open

Sheerin 2: Gewoon laten bonzen, piloot.

piloot: Vijfentwintig jaar op deze lijn, eindelijk wat nieuws. Mm. Een Maneetenter achter de knuppel vandaan schieten. Mm? Win je niks bij.

Sheerin 2: O ja? Dat valt te bezien. Ik zou deze kist zonder al te veel moeite zelf aan de grond kunnen krijgen.

piloot: Mm? Moet je 'm eerst kopen, dan mag ie.

Sheerin 2: Dus kan ik je niet overreden hiermee?

piloot: Mm? Als je 'ns vertelde waarom je wordt achterna gezeten?

Lielée: Hoe weet u dat? Is het omgeroepen?

piloot: Hier niet. Twee lui daarbinnen lieten me waarschuwen.

Sheerin 2: Nou, ik heb niet te veel tijd, piloot. Ga dan maar zweven. De recherche wil me spreken, ja. Maar die vrees ik niet in het minste. Ooit gehoord van Skrya?

piloot: Mm.

Sheerin 2: Hm. Twee van hun agenten zitten daar binnenin. In Turooka worden we opgewacht door de rest van het comité.

piloot: Mm. In welke familie ben je geblameerd?

Sheerin 2: Ik weet niet of ik ben geblameerd. Ik weet niet wie mijn familie is. Zelfs weet ik niet, piloot, wie ik zelf ben. Het enige wat ik weet: dat ik aan Skrypol ben ontsnapt. Alleen, niet helemaal intact.

piloot: Mm.

Lielée: Maar hij is uit Maneeto, hij móét uit Maneeto zijn, hij kent de streek.

piloot: Als je nou ineens zo was begonnen, had dat een heleboel tijd uitgespaard.

Lielée: U... u helpt ons?

piloot: De smoelen van die twee kerels bevielen me niet. Mm. Mensen van ons herken ik op tien luchtmijlen. Hou je vast, ik trap 'm om... En dat je van ons bent, hoef je me niet met een pistool onder m'n neus waar te maken. En trouwens, het doet me niks. Mm! Zo... laten we 't daar beneden 'ns bekijken. Aflezing...

Sheerin 2: Da's windkracht 6. De sok staat redelijk parallel aan de strip.

piloot: Mm. Als het niet lukt, merken we 't wel.

Mij zou het nimmer zijn gelukt, het helse waagstuk een dergelijke kist op die korte strip neer te zetten. De piloot zweeg. Z'n vingers vlogen over zijn controlebord. Zijn ogen en mond werden spleten. Ten slotte raakten we op de

landingsstrip, op de eerste meter. Voorzichtig remde de piloot af. Op het uiterste einde kwamen we tot stilstand. We waren aan de grond.

piloot: Daar. Eruit. Och, over mij geen zorg. Een paar dagen zit ik toch in een straaljager, kan de maatschappij barsten. Leef lang.

We klommen via vleugel en stijlen zo vlug mogelijk naar beneden, naar de begane grond. De piloot draaide zijn toestel om opnieuw te kunnen starten, maar op het laatste ogenblik sprongen ook die twee Skrypol-agenten d'r uit, twee man. Bijna bovenop ons, wat onze redding was. De een gaf ik met de zijkant van mijn hand een slag tegen de larynx, de andere schopte ik tegen z'n knie.

Sheerin 2: Nooit je gezelschap opdringen! Kom mee, Lielée, wij hun twee revolvers.

Lielée: Ja, kom. Hier vlakbij staat een kleine vrachtauto.

Sheerin 2: Ja. We moeten weg. O, een Tjeboek, een laadbak met zitje voor de bestuurder, alles al overdekt.

Lielée: Achter ons is niemand te zien. Ja, d'r staan wel auto's bij die gebouwtjes.

Sheerin 2: Hè? O, die naast die hangars?

Lielée: Ja.

Sheerin 2: Kantineclubgebouwen. Ja, ja hier zijn we. In de laadbak jij, Lielée, en ik...

Lielée: Ach, hoe moeten we nou starten zonder sleuteltje?

Sheerin 2: Sleuteltje niet nodig. Wie kaapt er nou een Tjeboek? (start) Zo.

Lielée: O, daar in de verte, die...

Sheerin 2: Wat?

Lielée: Die twee lui, ze komen weer overeind. Ze hollen naar de auto's.

Sheerin 2: Ze krijgen nog versterking ook! Pas op! (schot) Bijna! Kom, weg uit dit ongezonde landschap hier. Luister, Lielée, zo gauw we in het bos komen, ga jij plat voorover.

Lielée: Ja.

Sheerin 2: Armen gekruist, kin erop, en pas op je tong. Het zit hier namelijk vol met kuilen, ik kan er niet altijd omheen rijden.

Lielée: Ze zijn nu bij die auto's. Ze klimmen d'r in! En twee starten er.

Sheerin 2: Ja, ze begrijpen natuurlijk waar ik heen ga... Ah, hier komt het bos. Ai ai ai... Ja, nu plat, Lielée!

Lielée: Ja!

Sheerin 2: Als ze straks om de bocht komen, dan zien ze jou niet. Dan menen ze dat je bent uitgestapt, dan gaan ze zoeken. Dat scheelt ons één wagen... 't Was me een lief ding als het al donker was.

Lielée: Het begint al te schemeren. 't Is al eh... over vijf.

Sheerin 2: Tong tussen je tanden vandaan! Daar is een kuil!

Lielée: Jouw wielen en assen lopen meer gevaar.

Sheerin 2: Een Tjeboek is sterk, maar niet snel.

Lielée: Ja, daar heb je ze al, om de bocht. Eén stopt om te gaan zoeken.

Sheerin 2: Maar die andere, die gaat ons inhalen.

Lielée: Hoe ver is het nog?

Sheerin 2: Acht, zeven mijl. Die bochten zijn gemeen. Hou je vast, weer een!

Lielée: O, nu komt er een recht stuk.

Sheerin 2: Ja, da's het nadeel. Hij is sneller op de weg, weinig gewillig in de bochten. Een Tjeboek is praktisch niet .?. te krijgen. (schoten)

Sheerin 2: Goed dekken, Lielée! (schoten)

Lielée: Ga dan zigzag!

Sheerin 2: Ja, dan halen ze ons nog gauwer in. Wat lawaaierig hier. (schoten) Ik neem een andere weg. Hou je vast, Lielée! Eerst een zijpad. Zo... Zijpad, ja!

Lielée: Ze komen ons na!

Sheerin 2: Wat!? Ja, maar ze hebben ons nog niet.

Lielée: Deze kronkelweg hotst verschrikkelijk.

Sheerin 2: Ja, we kunnen ze straks strikken. Wacht maar, dadelijk zullen ze wat meemaken, om die volgende bocht moet een kuil liggen van een halve meter diep. Alleen aan de binnenbocht kunnen ze d'r nog langs, maar dat weten die lui niet.

Lielée: Maar hoe weet jij dit allemaal?

Hoe wist ik dat allemaal? Ik kon er nu niet over denken. De Tjeboek stortte zich om de bocht praktisch op twee wielen, maar nog net hield ik 'm uit de kuil. Mijn achtervolgers, op niets verdacht, waren minder gelukkig. Zij smakten er midden in.

Lielée: Goh, ze hebben vast iets gebroken, hun vooras of zoiets.

Sheerin 2: Zo, meisje, die zijn wij kwijt. Nu nog een paar mijlen. Het slingert nogal hier. We kunnen niet ver vooruit zien. 't Is al vrij donker.

Lielée: Ja. Behalve weinig zien kunnen we niks horen. Wie weet staat Antau ons al op te wachten?

Sheerin 2: Ja. Daar zeg je wat. Dat landgoed wordt ook in het oog gehouden. Zeker nu Skrypol weet dat ik in de buurt ben.

We reden nog even verder. Toen kwamen we op de grens van 't landgoed. We verlieten de auto.

Lielée: Liefste...

Sheerin 2: Mm?

Lielée: Wacht even. Ik had al de hele tijd zo'n gevoel of we verkeerd zijn.

Sheerin 2: Verkeerd? Da's onmogelijk.

Lielée: Ik bedoel dat we hier onnodig gevaar lopen. Het... het wil me niet uit het hoofd dat...

Sheerin 2: Wat? Wat?

Lielée: Dat artikel! Wacht 'ns! Die krant! Dat krantenartikel!

Sheerin 2: Wat bedoel je?

Lielée: Dat artikel over jou! Maar het is niet over jou. Immers over jouw verwisseling met die echte Antau, daarover staat er niets in. Dus...

Sheerin 2: Je hebt gelijk, Lielée! Niemand behalve Skrypol weet dat ik besta.

Lielée: Dus... alle schande valt op de echte Sheerin Antau. Alle blaam. En als wraak publiceert hij z'n lijsten. Ja!

Sheerin 2: Dan is alles in orde! Hadden we helemaal niet hier naartoe hoeven te komen. Familieblaam...! Dat is het. Ik dacht alleen aan z'n bescherming tegen liquidatie. Met mijn geheugen is ook mijn besef van de Familieblaam verdwenen. Steeds, de hele reis heb ik gevoeld dat iets me ontging.

Lielée: "De Vrijheid" wordt overal gelezen, ook hier.

Sheerin 2: Die Antau is dus door mijn ontmaskering geblameerd als hoogverrader. Uit wraak tegen Skrypol verbreekt hij thans zijn dodemanscontact.

Lielée: En al die tijd zat die krant in je zak. Pentanië, liefste, is gered. Het... het is allemaal als een keten die wordt gesloten.

Maar de keten van oorzaken en gevolgen was... niet gesloten, zoals ik spoedig merken zou. Over het pad, langs de grenspaaltjes van het landgoed, kwam door de schemering voorzichtig lopend een man aan, een lange

man, in wandelkleding, zoals de mijne.

Lielée: Die man... Hij wandelt... Hij doet me denken aan...

Sheerin 2: Ssst, stil. Ga achter dat lage hout, Lielée. Ik moet 'm alleen hebben.

Lielée: Ja, goed.

Sheerin 1: Ja, halo? Wie is daar? O, bent u één van mijn toezichhouders?

Sheerin 2: Jij bent dus Antau?

Sheerin 1: Wat! Ik... ik ken je stem. Wie... Jij bent...

Sheerin 2: Die ben ik, Antau.

Sheerin 1: Maar... ik... ik dacht dat je dood was.

Sheerin 2: Ze konden me niet te pakken krijgen, jammer voor jou, hai?

Sheerin 1: Dus... jij bent... mijn...

Sheerin 2: Ik ben 'm, ja, jouw plaatsvervanger, Antau, ergens hier uit Pentanië gehaald en door Skrypol passend gemaakt om jouw verraad hier verder op te knappen zodat je zelf rustigjes je laatste maanden kon slijten hier. Interessant, hai?

Sheerin 1: Maar je... jij weet niet wie je bent? Wat doe je dan hier? Wat doe je hier in Tryllis?

Sheerin 2: Wie ik ben weet ik niet, Antau. Vraag het Skrypol. En vraag ze dan tegelijk waar ik vandaan ben. Ik weet alleen waarvoor ik hier naartoe kwam, en da's niet meer nodig. Je bent geblameerd, Antau, en dat is je al bekend, dus...

Sheerin 1: Wat! Geblameerd? Geblameerd? Hoe... wat... Skrypol, die idioten. En jij? Jij hebt dat gedaan!

Sheerin 2: Ik? Nee. Jij deed het zelf, Antau. Je wilde te gauw verdwijnen en zelfs Skrypol kon geen wonderen doen. De rest was onvermijdelijk. Hier... je mag alles lezen over jouw ontmaskering, in "De Vrijheid".

Sheerin 1: Dat kan niet. Dat kan niet. Dat kan niet!!

Op de een of andere manier had dus Skrypol de editie in deze landstreek weggewerkt, onderdrukt. Ik was dus toch niet voor niets gekomen. Antau staarde op het artikel, niet begrijpend, verbijsterd, radeloos. Maar hij zou in elk geval tot actie overgaan, zijn dodemanscontact verbreken. En daarvan hing alles af. Ik liet hem staan met de krant in zijn bezit. Hij stond daar als... verward, niets horend, niets ziend. Ik ging terug naar Lielée.

Lielée: Blijf hier. Hier achter. Daar... daar komen ze.

Sheerin 2: Die groep heeft natuurlijk ons spoor gevonden!

Lielée: Ze wisten dat wij hierheen zouden gaan. Ze zien hem!

Sheerin 2: Ze... Lielée! Ze zullen hém liquideren!

Lielée: Natuurlijk niet, anders publiceert hij z'n lijsten.

Sheerin 2: Maar begrijp dan toch: die groep daar, die weet niet beter of ik!

Lielée: Wat?

Sheerin 2: Weten verder niets!

Skrypol-agent: Blijf staan, Sheerin Antau!

Sheerin 2: Ik... ik moet hier iets aan doen.

Skrypol-agent 2: Staan blijven, Sheerin Antau!

Sheerin 1: Staan... Mijn beschermers, hai?

Lielée: Nee, je mengt je er niet in!

Skrypol-agent: Beschermers?

Sheerin 1: Ja.

Skrypol-agent: Handen omhoog!

Sheerin 1: Eh...

Skrypol-agent: En geen verdere streken.

Sheerin 1: Streken?

Skrypol-agent: We hebben moeite genoeg aan je gehad. Fouilleer 'm.

Sheerin 1: Nee...

Skrypol-agent: Ah... twee pistolen. De onze had het meisje dan, zeker? Houdt 'm onder schot.

Skrypol-agent 2: Moet het hier gebeuren, chef?

Skrypol-agent: Hier niet, eerst naar de rivier op z'n eigen benen.

Antau stond daar, niet begrijpend, en toen ineens... begreep hij alles.

Skrypol-agent: Zo. Armen op z'n rug.

Sheerin 1: Huh! Jullie vergissen je. Ik ben 'm niet. Ik ben 'm niet, ik... ik ben een ander. Nee! nee!

Skrypol-agent: Z'n broertje zeker? (lachje) Da's een ouwe. Kom, vooruit.

Sheerin 1: Nee, nee, laat me los, laat me los. Luister. Als je me aanraakt, dan zal het jullie kop kosten. Dan verbreek ik mijn contact automatisch, dan zal ik... Jullie weten niets, jullie weten niets!

Skrypol-agent 2: Wij weten genoeg! Dit keer zal je ons niet ontsnappen.

Sheerin 2: Hem onder m'n ogen laten vermoorden? Dat kan niet, Lielée!

Lielée: Blijf hier. Nee, nee, Er zijn er vijf! Het is onmogelijk.

Sheerin 2: Geef me mijn pistool.

Lielée: Nee...! Nee!

Sheerin 2: Lielée, laat mijn arm los! Ze nemen 'm mee naar de rivier, begrijp dan toch, de rivier!

Lielée: Jij gaat niet dezelfde weg als hij.

Sheerin 1: Nee! Nee! spaar me, spaar me! Ik wil leven! Ik wil leven!!

Skrypol-agent: Mond houden en mee naar de rivier.

Sheerin 2: Naar de rivier... De rivier!

Skrypol-agent: Hou 'm vast, anders rukt ie zich nog los.

Sheerin 1: Help me! Eri! Eri! (schot)

Sheerin 2: O, God!...

Lielée: Ik... ik kon je niet laten gaan, zo niet, je niet laten doodschieten. Begrijp me toch!

De rivier... Die naam... Eri... Vaag drong de intensiteit van Lielées gefluisterde woorden tot mij door.

Lielée: Liever... ja, liever zag ik heel Pentanië in damp opgaan dan dat iemand jou kwaad zou doen. O, zeg toch wat!

Maar ik kon niets zeggen. De schokkende ontdekking verlamde mijn tong. Zwijgend wandelden we naar de villa, kwamen binnen via de zijdeur. Ik zag niemand, wilde ook niemand zien, niet nu. Ik moest eerst nadenken, tot mezelf komen. Boven, uitzicht gevend op het park, was de kamer van Antau, nu mijn kamer.

Lielée: Wat... wat wil je hier nog doen?

Sheerin 2: Hè? Er is niets meer te doen. Het contact zal hoe dan ook verbreken, automatisch, na Antau's dood.

Lielée: Misschien kunnen we beter geen licht maken, 't is nog licht genoeg hier. O, zeg toch wat, liefste. Ik moest je tegenhouden. Ik hou zo vreselijk veel van je, en... en ik weet zelfs niet eens je naam.

Niets ziend, mechanisch liep ik door de kamer, en terwijl ik nog zocht naar de manier waarop ik het Lielée zou kunnen vertellen, hoorde ik een stem alsof een vreemde woorden sprak door mijn mond.

Sheerin 2: Ik heb een naam, Lielée. Sinds daarstraks... weet ik welke. Namelijk... Sheerin. Sheerin, ja. Voluit... Sheerin Eri.

Lielée: Jij ben dus... Eri... Eri, zijn broer. Het moest wel.

Sheerin 2: Ja. Hij herkende me.

Lielée: Hij riep je naam. Hij had het begrepen. Alles. Dat je niet verdrongen was. Dat...

Sheerin 2: Ja, Lielée. Via de rivier werd ik ontvoerd, door Skrypol. Toen ze Antau meenamen daarstraks, Lielée, toen... toen zag ik ineens mezelf daar gaan, opnieuw naar de rivier.

Lielée: Je moest immers hier thuishoren. Je kende deze streek, Eri. Eri... dus toch. En nu ben je... thuis. Maar... hadden we hier mogen komen?

Sheerin 2: Wat? Je hebt gelijk! Ik had hier niet mogen komen. Nee, niet in Antau's plaats. Lielée, ze bespioneren het huis via een kijker, een andere Skrypol-groep die niet beter weet of Antau is nog in leven. En dit geldt natuurlijk ook voor de man die hier geregeld aan huis komt, de contactman. Die hoort dat Antau er nog is. Hij zal dus geen sein aan zijn opdrachtgever in Yalo sturen. Ik moet hier dus weg, Lielée!

Lielée: Ze zullen je niet laten weglopen. Antau zat hier praktisch gevangen.

Sheerin 2: Ja. Wat nu? Wist ik maar hoe dat contact in elkaar zat. Hoe die onbekende in Tryllis van de situatie hier op de hoogte blijft. Ja, misschien loopt het over een man, of via de leveranciers, of... misschien...

Bliëtta: Ik weet niet of mijn zoon op z'n kamer is. Ik hoorde hem uitgaan, een half uur geleden.

medico Lorin: Als ie er niet is, mevrouw Bliëtta, wel, dan kom ik weer naar beneden. Doet u geen moeite... (opent de kamerdeur) In de schemering, Antau?

Sheerin 2: Ja.

Lorin: Zo. En? Wat heb je voor me besloten? Komen of niet komen, hai? Oh là là, je hebt bezoek! Kijk eens aan, een lieve jongedame.

Sheerin 2: Ja.

Lorin: Wie bent u?

Sheerin 2: Dit is... (kucht) dit is mijn bruid, medico Lorin, eh... Lielée.

Lorin: Mm? Zo? Dat had je me wel 'ns eerder mogen vertellen, Antau. Mm? Mejuffrouw eh...

Lielée: Podrassi Lielée.

Lorin: Ah, een notabele familie. Yalo?

Lielée: Daar kom ik vandaan.

Lorin: Een lange reis. Of het veel helpen zal...

Lielée: Wat bedoelt u? Veel helpen zal?

Lorin: Nou, om helemaal hierheen te komen voor eh... Afijn, ik kom hier elke dag. Z'n kwaal wil maar niet over.

Lorin praatte verder met Lielée, gaf discrete hints over Antau's toestand, maar ik luisterde niet. Ik had het gevonden: het contact. Het liep via deze medico Lorin, niets vermoedend elke dag hierheen komend, doelloos. Ik moest deze visites laten stoppen, onmiddellijk. Lielée keek mij waarschuwend aan.

Lorin: Ik zei 'm toch al meer: het heeft voor mij geen zin elke dag te komen. Ach, en z'n ouders, huh, wat merken ze tenslotte? Mevrouw Bliëtta is half blind, meneer Mentrix, ja, z'n goeie vader is ziekelijk, wat hulpbehoevend. Ik kan zeggen, d'r is niets ernstig met 'm, en dat die kwaal nou verder maar moet slijten.

Lielée: Maar... medico Lorin, als hij u nu niet meer laat komen? Hij... hij kan plotseling een aanval krijgen.

Sheerin 2: Nee, Lielée, nee nee, nee nee. Ach, dokter, ik begrijp mijn situatie volkomen. Ja, ik geloof dat u uw bezoeken maar moet stopzetten.

Lielée: Nee...! Nee!

Lorin: Goed, dan eh... ja... dan... dan ga ik maar, hè? Ik heb in m'n lange praktijk als dokter nog nooit zo'n moeilijk afscheid van een patiënt moeten nemen. Ja, hier... hier kan de wetenschap niets meer tegen doen.

Binnen een uur zou ergens in Tryllis een onbekende dit horen en handelen. Skrypol zou er niets tegen kunnen doen, behalve mij uit wraak liquideren. Lielée keek mij aan, vertwijfeld. Maar ik had geen keus.

Lorin: Merkwaardig: of uw stem lijkt me wat beter, of ik hoor verkeerd.

Lielée: Dat is het! Ja, dat is het! Medico Lorin, natuurlijk is hij veel beter, ja!

Lorin: Mm... misschien uw goeie invloed? Ofschoon ik het niet begrijp.

Lielée: Ik geloof dat hij sterk is vooruit gegaan, medico. Het beste lijkt mij dat u hem voor u weggaat nog één keer goed onderzoekt.

Sheerin 2: Lielée, nee, nee...

Lielée: Ja! Antau, ja! En ik denk haast, medico Lorin, dat u dan morgen toch terugkomt, alleen uit nieuwsgierigheid.

Daar was de oplossing. Lielée had ze gevonden. De dokter onderzocht mij en constateerde dat mijn kwaal plotseling was verdwenen! Straks zou Lorin aan de buitendeur zijn stentorstem laten schallen: "Tot morgen, mevrouw Bliëtta, wat een opmerkelijke ommekeer!" Skrypol zou zijn gerustgesteld, maar evengoed zou het contact in Tryllis vernemen dat er een vreemde ommekeer in mijn situatie had plaatsgevonden. Toen de medico was weggegaan als een gelukkig maar verbijsterd man, zaten we samen in één leunstoel, Lielée en ik. Straks moest ik naar beneden, naar mijn ouders, maar als Eri. Neen, nooit zouden mijn ouwe vader en moeder te weten komen hoe hun oudste zoon, mijn broer Antau, was geëindigd.

Lielée: We... we hebben het gehaald!

Sheerin 2: Ja. Jij was het die op het idee kwam. Hoe dat contact te verbreken zonder Skrypol te alarmeren. Het moest wel gevoeliger zijn ingesteld, namelijk op Antau's algemene toestand, hoe dan ook.

Lielée: Ha, ik ben zo verschrikkelijk moe. Meer dan dit kunnen we niet.

We konden wel iets anders. We kusten elkaar. We hadden zo oneindig veel in te halen en hadden daartoe de tijd voor het eerst, in de vallende duisternis, terwijl onze wereld op de rand stond van een catastrofe.

Kwentis: (komt aangelopen en klopt aan) Doe open! (klopt) Opendoen!

wacht 1: (opent de deur) Ja, wie... wie ben je? Wat moet dat midden in de nacht?

Kwentis: Ik moet 'm spreken, dadelijk.

wacht 1: De President is niet te spreken.

Kwentis: Maak 'm wakker! Alles hangt hiervan af!

wacht 2: Ja, wat is dat hier? Een indringer? Hé, doe dat ding weg!

Kwentis: Handen omhoog jullie twee. (schot) De volgende is raak. Nou gezicht naar de muur. En nu... (schoten) Klaar. Jullie kunt je weer omdraaien. Pak aan dat pistool, het is leeg.

wacht 1: Die vent is knettergek! Waarvoor dat geschiet?

Moclas: Ja, wat is hier aan de hand?

Kwentis: Ik heet Kwentis, Excellentie.

Moclas: Maar dat geknal? Is dat een manier om...

Kwentis: Losse patronen, Excellentie. U sliep, dit was de wekker. Ik kom rechtstreeks van Sheerin.

Moclas: Van... van hem?

Kwentis: Jawel, Excellentie.

Moclas: Wacht! Eh... Kwentis... Kwentis, de man uit Meelikor. Kom mee, naar m'n werkkamer.

Kwentis: Jawel. (ze gaan)

Moclas: (lachje) Als jij 35 bent, dan word je nog erger dan je chef. Huh, ik begrijp dat je op de hoogte bent?

Kwentis: In elk geval met uw bewaking, Excellentie. Skrypol zou zo bij u binnen kunnen wandelen. U staat op hun lijst, want u weet te veel.

Moclas: Deze deur.

Kwentis: Mm. (ze gaan binnen)

Moclas: Op hun lijst. Zal ik iets aan moeten doen. Ga zitten, daar.

Kwentis: Ik was bij Sheerin in de trein, Excellentie. Hij heeft me alles verteld. Allereerst: dat invasieplan dat Sheerin u gaf, dat was een streek van Skrypol.

Moclas: Mm! De Staf wist niet meer wat ze geloven moest. Volgens mij is het vals.

Kwentis: Daarom kom ik juist! Het plan is echt!

Moclas: Wat zegt u!?

Kwentis: Jawel, Excellentie.

Moclas: Ze hebben hem het echte laten stelen? Uit hun ambassade?

Kwentis: Zij wisten alles, dat Sheerin tegen hen was gaan werken. Alles konden ze meehoren door Sheerins communicator.

Moclas: Dat zogenaamde gehoorapparaat? Wacht eens...

Kwentis: Er was een nieuw soort batterij in gezet, Excellentie, atomisch of zoiets. Op de dag dat hij u sprak, zond het apparaat continu uit. Sheerin wist daar niets van, Excellentie, zodoende...

Moclas: ...hebben ze hem dus het echte plan laten stelen in de wetenschap dat hij dat als onwaar zou voorleggen. Alleen, hoe komen ze door het centrale dal? Toch niet met hun veertig ton-tanks?

Kwentis: Volgens Sheerin zijn er in Skrya nieuwe ondergrondse fabrieken met een productie tot honderd tons.

Moclas: Moeten we dus ook iets aan doen. Nog meer?

Kwentis: En dan, Excellentie, ons zendergebouw. Eén van de reparatiemannen is een Skrypol-agent, met opdracht de zender op te blazen.

Moclas: Mm.

Kwentis: Ikzelf heb in Meelikor een eigen enorme zender van Skrya ontdekt. 't Kostte me bijna m'n nek.

Moclas: Punt 3 waartegen we wat moeten ondernemen. Mm. Waar is Sheerin?

Kwentis: Als het hem en Lielée lukt, in Tryllis, Excellentie, bij de echte Sheerin Antau.

Moclas: Tryllis! Natuurlijk... Dus nog meer werk voor vannacht, als hij en dat meisje het willen overleven. Verder?

Kwentis: Sheerin adviseert u een stoornet te leggen op alle korte golffrequenties, Excellentie.

Moclas: (lachje) Ja, de zaak staat op springen, en met al die saboteurs die mekaar seinen... Ah, daar zit wat in.

Kwentis: Juist.

Moclas: Ja, en hou nou maar op met dat "excellentie". Een man in kamerjas is geen excellentie. Eerst, nummer 1. (belt)

stem: Hoofdkwartier.

Moclas: Moclas voor generaal Boleebit.

stem: 'k Verbind u door, Excellentie.

Moclas: Stift en papier.

Kwentis: Jawel, Excellentie.

Moclas: Jij die twee toestellen, Kwentis. Maar draai eerst 0 7.

Kwentis: Direct, Excellen... eh...eh...Presi...eh... Ja. (draait het nummer)

kok: (geeuwend) Keuken?

Kwentis: Wat? Ik geloof, ik draai verkeerd, Excel...

Moclas: Ja, Boleebit, een moment, een moment. ... Nee, 't is goed, Kwentis, eh... mokka, twee dubbele.

Kwentis: O ja. Eh... eh... keuken? Zijne Excellentie wenst twee dubbele mokka. (schakelt uit)

Moclas: Waar zit jij precies, Boleebit?

generaal Boleebit: Senbassa, punt B van Porolok.

Moclas: Mooi. Een klein advies: bestel mokka terwijl je luistert naar mijn opdracht. Je zult ze nodig hebben.

Boleebit: Maar de chef Staf Tréponets...

Moclas: De opperbevelhebber licht ik in. Nu is er geen seconde te verliezen. Een vraag: je luchtdoel 85, waar zit ie?

Boleebit: De hoofdzaak in oost.

Moclas: Haal ze naar midden.

Boleebit: Maar... waarom?

Moclas: Stil even, stil even: de mokka, hè.

kok: Alstublieft. Voor elk één.

Moclas: Ja, mooi, mooi. Verder niets nodig. Kwentis? Nu deze twee nummers, hier... eh... bewaking en para.

Kwentis: Tot uw orders.

Boleebit: Maar... waarom? In het midden verwachten we niet veel in de lucht.

Moclas: In de lucht?? Op de grond! Tanks van honderd ton.

Boleebit: Wat zegt u? Honderd? En tankafweer heeft alleen 25 millimetergeschut...

Moclas: Maar jij hebt 85 mm luchtdoel. Haal dus alles wat je grijpen en vangen kunt naar de middensector. Gebruik ze horizontaal tegen die tanks, en schiet ze aan flarden.

Boleebit: U weet dat die luchtdoel ook daarop gebouwd is?

Moclas: Eén van mijn eigen nuttige adviezen destijds. Flexibel geschut is het laatste waar Skrya op rekent. Bij die lui is alles specialistisch, voor één doel maar geschikt. Wij doen het anders. Nou, ik ga d'r uit. (schakelt uit) Eh... geef hier, Kwentis.

Kwentis: Alstublieft.

Moclas: Bewaking?

wacht 1: Tot uw orders, Excellentie.

Moclas: Trek een cordon om dit gebouw.

wacht 1: Maar Excellentie, eh... ik... ik weet wel dat wij...

Moclas: Ja, geen nood. Een nuttige les. Bel namens mij de garnizoenscommandant op, twintig man, hierheen. En in z'n dubbele! (schakelt uit) Vannacht wou ik toch graag in de roulatie blijven. Nou, Kwentis, heb jij para?

Kwentis: De centrale belt. Ze slapen, geloof ik.

Moclas: (schamper lachje) Ik wou dat je daar ook wat patronen had afgevuurd, liefst scherpe.

Kwentis: Dank u, Excel...

Moclas: En eh... dan neem ik eerst dat zendergebouw. (schakelt in) Haal Pitoral, directeur zendergebouw. Hier Moclas.

Kwentis: Hier komt para.

Moclas: Ah, omwisselen, Kwentis. Jij Pitoral, pak ik para. Generaal Pendorlie?

Kwentis: Ja, met de werkkamer van president Moclas. En haalt u die Pitoral, of een brigade reguliers komt het voor u doen!

Moclas: Ja! Luister, Pendorlie. Groep van honderd man, luchtlandingstroepen naar Tryllis, Maneeto, noorden, onverwijd. 't Zit vol met Skrypol. Concentreren op het landgoed Sheerital. Ja. Alles in en om het huis in bewaring nemen, behalve bewoners en personeel. Ja ja, ja ja, goed, goed, maar doe het, en nu. Ja, nu, half twee. (schakelt uit - zoemer) Moclas? Ja, Tréponets.

Kwentis: Ogenblik, president, ik heb eindelijk Pitoral voor u.

Moclas: Doe het zelf af, Kwentis, jij kent de zenderkwesie. Laat ie die saboteur arresteren.

Kwentis: Goed.

Moclas: Ja, ja, ik weet het, Tréponets. Ja, ik werk over je hoofd heen. Niets aan te doen, vertrouw op mij. Straks over een uur, dan bel ik je nader. We staan hier in de loopgraven, Trépo! Ja. O, nou, als je 't formeel wil: presidiaal urgentievolmacht. Ja, die gebruik ik. Ja, van honderd jaar geleden. Nooit ingetrokken. Kijk je

militaire wetgeving er maar op na, maar niet nu. Eerst moet je een bericht doorgeven aan alle, ik herhaal alle kortegolfzenders in het veld, op de staf en civiel. Op elke golflengte storingssignalen leggen, grootste bandspreiding. Ja?... Mm... Mm. Ja, hoe het dan moet met je eigen verbindingen, eh... gebruik daarvoor je veldcentrales. We moeten de communicatie tussen alle Skrypol-saboteurs hier lamleggen... Man, man! Alle vitale punten zitten vol met lui die alleen maar op een radioseintje zitten te wachten. Dus duidelijk? Mooi. Dan doen! (schakelt uit) Ook klaar, Kwentis?

Kwentis: Die directeur van het zendergebouw is letterlijk z'n bed uit gerold.

Moclas: (lachje) Mooi! En draai nu 7 3 4 6 8, particulier.

Kwentis: Mm.

Moclas: Hè hè, neem ik even die mokka.

Kwentis: (is bezig het nummer te draaien) Maar... dat is m'n oude chef.

Moclas: Ja, zet 'm dan maar over op mij.

Kwentis: Mm.... Met Kwentis, meneer Vaani Sotar. U krijgt de President.

Moclas: Vaani Sotar? Hou je klaar. Er kan van alles komen, vannacht. Ja, ik heb die Kwentis bij me... Ja, dat is in orde. Geen tijd voor uitleg. Luisteren. Het eerst wil ik dat je hoe dan ook een verbinding voor me maakt met Skrya. Korasha, hun Protector. We moeten hem z'n gezicht laten redden voor het te laat is. Geen vragen, doen! En hou je klaar voor nadere orders. Mm, m'n mokka. Mm, nog niet helemaal koud. (zoemer)

Kwentis: (schakelt in) De wachtpost.

Moclas: Ja, eh... laat maar, jongeman... Moclas... Ja, wat? Niet te spreken... Heb je gezegd?... Hij staat erop? Nu? Kwart voor twee?... Wie? Wie?... Een... een notaris? Met een brief van... Wacht eens, dat is het! Breng 'm boven. Met die brief. Met die brief!

De volgende morgen toen ik beneden kwam, was het eerste wat ik zag: helmen, koppels,
repeteerpistolen... Luchtlandingstroepen?

Bliëtta: Ze zeggen, een heel regiment, Antau. Uit de lucht. Uit de lucht kwamen ze, vannacht. Wat betekent dat?

Sheerin 2: Vannacht? Maar dat betekent, moedertje, dat betekent... Lielée!

Lielée: Hiernaast... videoverbinding. Yalo!

Sheerin 2: Yalo? Ik kom.

Lielée: Het is de President zelf.

Bliëtta: Zelf? .?. De President? Ah...ah... ik wil er bij zijn, kind. Al kan ik Moclas dan niet zien, ik... ik kan 'm toch horen.

Moclas: Eh... ja... U bent het toch?

Sheerin 2: Dezelfde excellentie, en eh... de enige.

Moclas: Behalve uw moeder en eh...

Sheerin 2: Mijn bruid, Excellentie.

Moclas: Aha. Wel, Sheerin, ik wil je gelukwensen. Je hebt tijdens je ziekte heel wat aan het rollen gebracht.

Sheerin 2: Ik dacht aanvankelijk onze koppen, Excellentie.

Moclas: O, dat beledigende artikel in “De Vrijheid” bleek een persoonsverwarring. Nou, wat jou betreft: de commandant van de paratroepen die je daar hebt, heeft inmiddels namens mij de opdracht ontvangen aan jou als staande te velde het Grootkruis van de Federatie te verlenen.

Sheerin 2: Het Grootkruis van Pentanië, Excellentie?

Moclas: Door jouw brief hebben we vannacht onder meer de hele saboteursorganisatie van Skrya kunnen oprollen en netjes aan de Protector van Skrya gemeld dat zijn blitzoorlog niet doorgaat.

Sheerin 2: Ha, dan mijn hartelijke gelukwensen, Excellentie.

Moclas: Ja, en als je dan nou doorgaat mij in privé met “excellentie” aan te spreken, Sheerin Antau, dan laat ik je subiet opsluiten, voor ik kan gaan twijfelen of je toch de verkeerde was.

script gemaakt door Marc Van Cauwenberghe, aangevuld en bijgewerkt door Herman Van Cauwenberghe en Ton Witman (9/2007)

Dit script is het werk van een hoorspelliëfhebber die geen enkel financieel gewin op het oog heeft. Deze tekst mag alleen gebruikt worden om te lezen bij beluistering van het hoorspel. Wie vindt dat hiermee iemands rechten worden geschonden, neemt contact op met Herman Van Cauwenberghe, die er meteen zal mee ophouden het script aan eventuele belangstellenden door te geven.